

Bijbelstudie Centrum
De lagere gewesten - het dodenrijk.

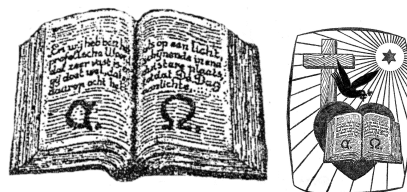
Geachte lezer,

Wij verheugen ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

Bijbelstudie Centrum
De lagere gewesten - het dodenrijk.

Laten wij het Woord openen en wel bij Efeze 4:1-10. *“Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt, met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen, en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes: één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen. Maar aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt. Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen. Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten? Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen”.*

We willen de Schrift onderzoeken, omtrent wat hier staat in dat negende vers: *“Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten”?* Een ander woord voor *“de lagere gewesten”* is *“de onderwereld”*. Er is n.l. bij de gelovigen nog een heel verward en vaag begrip van deze onderwereld. En dit heeft twee oorzaken.

De eerste oorzaak is, dat Gods Woord in een soberheid hier over spreekt, maar niettemin toch in een grote duidelijkheid.

De tweede oorzaak, waaruit de grootste verwarring voortkomt is, doordat de Bijbel vertalers verschillende namen, die op deze onderwereld, deze lagere gewesten, betrekking hebben, verkeerd vertaalden en daardoor hebben die namen een heel andere betekenis gekregen.

Gelukkig is de NBG Vertaling daarin iets beter. We willen deze materie eens door nemen, want ook hierin wil God, dat we een juist inzicht krijgen, opdat we niet onwetend zullen zijn en we daarin ons geloofsleven mogen versterken.

Deze lagere gewesten of deze onderwereld is die plaats, die naar het begrip van de Heilige Schriften hier beneden is, vandaar onderwereld. Nu vinden we in de Schriften, dat die onderwereld verdeeld is in vier verschillende plaatsen, vier onderscheiden oorden, die dikwijls met elkaar verward worden.

De eerste plaats, waar we de meeste aandacht aan willen besteden, is dat oord in de onderwereld, dat in de Bijbel in het Hebreeuws genoemd wordt *“sheol”* en dat in het Grieks *“hades”* heet. Deze twee woorden betekenen dus hetzelfde.

In onze Statenvertaling komt dat woord ongeveer 65 maal voor in het Oude Testament. Men heeft dat ongeveer 30 maal vertaald met *“hel”*, en de overige 30 maal met *“graf”*, wat in beide gevallen onjuist is. Dan begrijpen we wel, dat men een heel verkeerd begrip van deze dingen heeft verkregen.

Van het woord *“sheol”* (Grieks: *“Hades”*) is de letterlijke betekenis: *“een bedekte, een onzichtbare plaats”*, dat wil dus zeggen, dat het voor ons oog niet zichtbaar is. Deze plaats, deze *“sheol”* is een oord waar vanuit de Heer Jezus Zijn opstanding had van tussen de doden uit. Alle zielen van de gestorven mensen gingen daar naar toe, zowel van de Oud Testamentische gelovigen, de heiligen dus en van de goddelozen, de ongelovigen.

Dus de zielen van al die gestorven mensen, gingen naar de *“sheol”* of *“hades”*. Zo is de juiste vertaling dus ook *“het dodenrijk”* en dit woord heeft men ook in de Nieuwe Vertaling gebruikt.

Waarschijnlijk is dat Hebreeuwse woord *“sheol”* een afleiding van een woord, dat een diepe kuil aanduidt, een diepe vernederde plaats; maar nu leert de Schrift ons, dat in die *“sheol”* of dat *“dodenrijk”*, twee afdelingen waren. De ene afdeling, waar de zielen van de ontslapen heiligen, die in het geloof gestorven waren, naar toe gingen; terwijl naar de andere afdeling de zielen van de ongelovigen naar toe gingen.

Nu zegt de Schrift ons dat er tussen deze twee afdelingen een grote kloof is, zodat de één niet naar de ander kon komen.

Bijbelstudie Centrum
De lagere gewesten - het dodenrijk.

Wat was dat nu daar eigenlijk? Die **“hades”** of dat **“dodenrijk”** kunnen we het beste vergelijken met een soort van “huis van bewaring” en dan moeten we het natuurlijk groter zien als een huis, want het is een heel oord, waar al die zielen waren.

In de gewone maatschappij kennen we ook het onderscheid tussen een huis van bewaring en een strafgevangenis. Als iemand verdacht is van iets, kan hij in voorarrest komen en gaat hij naar het huis van bewaring om te wachten tot zijn zaak voorkomt en hij berecht wordt.

Als hij dan straf krijgt, gaat hij pas naar de gevangenis, om die straf uit te zitten. Dat is om het u duidelijk te maken; want wat ze met **“hel”** vertaald hebben en wat in het Hebreeuws **“toffeth”** en in het Grieks **“gehenna”** is, dat is dezelfde plaats, die Johannes in **Openb. 19:20b** en **Openb. 20:10** ziet als **“de poel van vuur”**, die brandt met onuitblusbaar vuur, welke is de tweede dood (**Openb. 20:14**).

In deze **“hel”**, deze **“toffeth”**, deze **“gehenna”**, dat is die **“poel van het vuur”**, is nog niemand.

Dat men denkt, dat er al reeds zielen van goddelozen in de hel zijn, komt alleen, doordat men de Schriften niet goed kent en ook mede door de verkeerde vertalingen.

De eerst twee, die daar in de **“hel”** komen, zijn de antichrist (het beest) en de valse profeet (**Openb. 19:20**) die in dat eeuwig afgrijzen, dat eeuwig verderf, als eersten terecht komen; en pas duizend jaar later komen satan met zijn gevallen engelen daarin (**Openb. 20:10**), en dan bij het laatste oordeel, daarna allen die verloren gaan. (**Openb. 20:14**).

Deze **“poel van het vuur”**, **“de hel”** zouden we dus de eigenlijke strafgevangenis kunnen noemen. Maar het oordeel is er nog niet, want dat komt nog. Daarom zitten allen nu nog opgesloten in het huis van bewaring, tot de dag van het oordeel, als de grote witte Troon gekomen zal zijn.

Zo leert de Schrift het ons duidelijk. Want alles wat hier op aarde is, is eigenlijk niets anders, dan een afshaduwing; want de mens is niet in staat, iets anders te maken of te bedenken in zijn bestaan, wat niet reeds bij God al zou zijn. Alles wat we hier hebben is in zekere zin van de Schepper afgekeken, anders kan het er ook niet wezen, want buiten God is er niets.

We gaan nu terug naar de **“sheol”**, de **“hades”**, dat is het **“dodenrijk”**. Nu was daar bij dat dodenrijk nog een oord, wat heel nauw daarmee verbonden was, een oord, wat de Schrift noemt **“de put des afgronds”** ook wel enkel **“de afgrond”** genoemd, wat in het Hebreeuws heet **“abadon”** en in het Grieks **“abyssus”**.

U moet zich het zo voorstellen, dat die **“hades”**, dat gehele **“dodenrijk”** omvat, waar dus de zielen van al de gestorven mensen naar toe gingen; en dat **“dodenrijk”** nu was verdeeld in twee afdelingen en daartussen was een onoverkomelijke kloof (**“abyssus”**).

Aan de ene kant waren de zielen van de goddelozen, de ongelovigen en aan de andere kant waren de zielen van hen, die in geloof gestorven waren, voordat de Heer Jezus opstond van tussen de doden uit. Dus de Oud Testamentische heiligen en deze afdeling werd **“het paradijs”** genoemd.

“Het paradijs” was dus voor de Heer Jezus opstanding de afdeling van de **“hades”**, waar de zielen der zaligen waren. Nu zegt de Schrift ons, dat die zielen der zaligen daar in het paradijs vertroost werden.

Het was voor hen niet het oord van de heerlijkheid, die voor de gelovigen bereid en bestemd is, de hemel. Want zij waren niet in de hemel, zij zagen Gods aangezicht daar niet, net zo min als wij dat hier niet zien; zij zagen daar ook de heilige engelen niet, maar zij zagen wel elkaar.

Zoals er staat in **Luc. 16:23**, zij werden verzameld tot hun voorgelachten, zij zagen elkaar, wachtende op de dag, die nog komen moest. Zo werden zij daar vertroost, maar ik zeg nogmaals nadrukkelijk, zij ontvingen de heerlijkheid nog niet. **“Ook de rijke stierf en hij werd begraven. En toen hij in het dodenrijk zijn ogen opsloeg onder de pijnigingen, zag hij Abraham van verre en Lazarus in zijn schoot.**

Bijbelstudie Centrum
De lagere gewesten - het dodenrijk.

Zij zagen wel de zielen in die andere afdeling van **“hades”**, waar de zielen van de ongelovigen en de goddelozen heen gingen en wat voor deze een oord van pijniging was. Niet een pijniging door duiveltjes, wat allemaal fantasie van mensen is, want dat leert de Schrift niet.

Die pijniging is, dat hun geweten, dat zij hier op aarde nog konden wegdrücken, daar niet meer weg te drukken is en dat zij daar de wroeging leren kennen van elke zonde en misdaad, die zij begaan hebben. En zij weten, dat zij moeten wachten op het oordeel van God en dat zij al de kansen, die zij tijdens hun aardse leven gehad hebben om zich te bekeren, niet hebben aangegrepen.

Deze afdeling van het dodenrijk was min of meer verbonden met **“de put des afgronds”**. Ik bedoel niet verbonden in de zin van een toegang daar naartoe; maar **“de put des afgronds”** was een oord, waar mensen naar toe gingen die een bijzonder instrument van de duivel geweest waren, zoals Judas Iskariot, wiens ziel in **“de put des afgronds”** is.

Het zijn die zielen, die zich op bijzonder wijze hebben laten gebruiken, als gehoorzame instrumenten van bijzondere boze en onreine geesten, die daar gevangen worden gehouden. Naar de Schrift is **“de put des afgronds”** nog dieper dan de **“hades”**, nog duisterder en een nog verschrikkelijker oord, nog verder van God verwijderd.

Nu willen we enige dingen in de Schrift zien, want het gaat er nu om, dat we daaruit leren. Ik heb al gezegd, dat het dodenrijk is in de lagere aardse gewesten; daarom zult u altijd in de Schrift lezen en nooit anders, dan dat zij **“nederdalen”** naar het dodenrijk en niet **“opstijgen”**, zoals we ook gelezen hebben, hoe de Heer Jezus daar nedergedaald is.

Maar dat geldt van voor de opstanding van de Heer Jezus; zowel voor gelovigen, als voor ongelovigen, alleen met dit verschil, dat de één kwam in de afdeling van het dodenrijk, waar het paradijs was en de ander in de afdeling, de plaats der wroeging.

In **Gen. 37:35** spreekt een gelovige, de aartsvader Jacob, dat hij zo bedroefd is, als hij denkt, dat Jozef zijn zoon dood is. **“Al zijn zonen en al zijn dochters deden hun best hem te troosten, maar hij weigerde zich te laten troosten, en zeide: Neen, rouw dragend zal ik tot mijn zoon in het dodenrijk neerdalen”**. Daar hebt u dus de **“sheol”**, een neerdalen naar de lagere aardse gewesten, de onderwereld.

In **Num.16:28-33** zien we, hoe goddelozen, die zich tegen God verheffen, ook nederdalen; het gaat hier namelijk om de opstand van Korach, Dathan en Abiram, die tegen Mozes en Aäron opstonden en dus ook tegen God en dan staat er: **“Daarop zeide Mozes: Hieraan zult gij weten, dat de Here mij gezonden heeft om al deze daden te doen, en dat het niet mijn bedenksel is: indien dezen zullen sterven, zoals ieder mens sterft, en over hen bezoeking zal worden gedaan, zoals ieder mens bezocht wordt, dan heeft de Here mij niet gezonden.**

Maar, indien de Here iets nieuws zal scheppen, zodat de grond zijn mond zal opensperren en hen verzwelgen met alles wat hun toebehoort, zodat zij levend in het dodenrijk zullen dalen, dan zult gij weten, dat deze mannen de Here gesmaad hebben. Nauwelijks had hij al deze woorden uitgesproken, of de grond spleet onder hen, en de aarde opende haar mond en verzwoeg hen met hun huisgezinnen en met alle mensen die bij Korach behoorden en met alle have. Zo daalden zij, met al de hunnen, levend in het dodenrijk; en de aarde overdekte hen, zodat zij uit het midden der gemeente omkwamen”.

We zullen nog een plaats uit het Oude Testament nemen, van een heilige, die in de **“sheol”** was. In **Sam. 28:8-14** lezen we van Saul, die bij de waarzegster van Endor komt om Samuël te raadplegen, die toen al gestorven was.

Dan vraagt hij eerst in **vers 8b**: **“Wil mij waarzeggen met behulp van de geest van een dode, en laat mij opkomen die ik u noemen zal”**. De dode is immers in de **“sheol”** (**“hades”**) en die moet nu opkomen. Ziet u hoe de Schrift daar altijd heel nauwkeurig in is?

En wat staat er in **vers 11-13**: **“Daarop vroeg de vrouw: Wie moet ik u laten opkomen? En hij antwoordde: Laat mij Samuël opkomen.** (Samuël was in het dodenrijk aan de kant van het paradijs) **Toen de vrouw**

Bijbelstudie Centrum
De lagere gewesten - het dodenrijk.

Samuël zag, slaakte zij een luide kreet. (Toen ontdekte ze dat de man die het haar vroeg, Saul was). **En de vrouw zeide tot Saul: Waarom hebt gij mij bedrogen? Gij zijt Saul zelf! Maar de koning sprak tot haar: Vrees niet; maar wat ziet gij? De vrouw antwoordde Saul: Ik zie een bovennatuurlijk wezen uit de aarde opkomen”.**

Hij kwam uit de aarde op. Ziet u nu, waar het dodenrijk is, in de lagere aardse gewesten, de onderwereld. Het is heel belangrijk om dat te weten.

In vers 14-15 lezen we verder: **”Daarop vroeg hij haar: Hoe is zijn gestalte? Zij antwoordde: een oud man komt op, gehuld in een mantel. Toen begreep Saul, dat het Samuël was, en hij knielde met het aangezicht ter aarde en boog zich neer. Daarna sprak Samuël tot Saul: Waarom hebt gij mij verontrust en mij laten opkomen”?**

Samuël was daar in het oord van rust, waar hij vertroost werd. Nu werd hij dus uit die rust gebracht. We weten ook, hoe het God een gruwel is, dat wij met de geesten van doden spreken; maar het is mogelijk. De Schrift zegt het heel duidelijk, dat het voor God een gruwel is. Dit was geen demon, geen gevallen engel of een duivel, dat maakt men er wel eens van. Geen sprake van, dit was werkelijk de geest van Samuël, die uit het dodenrijk opkwam.

En wat zegt de Heer Jezus nu in het Nieuwe Testament? Precies hetzelfde, in **Luc. 16** lezen we de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus. En beiden waren in het dodenrijk.

Vanaf vers 22 tot 24a: **”Het geschiedde, dat de arme stierf en door de engelen gedragen werd in Abrahams schoot.** (wat is Abrahams schoot? Dat is het paradijs, dat zo genoemd werd, omdat de heiligen daar vertroost werden) **Ook de rijke stierf en werd begraven. En toen hij in het dodenrijk** (in de andere afdeling ervan) **zijn ogen opsloeg onder de pijnigingen, zag hij Abraham van verre en Lazarus in zijn schoot.** (zij waren beiden in het zelfde oord, alleen de één in de afdeling der goddelozen en de ander in die van de zaligen) **En hij riep en zeide: Vader Abraham, heb medelijden met mij enz.”.**

Dan zegt hij in vers 26: **”En bij dit alles, er is tussen ons** (dat zijn de zielen der rampzaligen) **en u** (de zielen der zaligen) **een onoverkomelijke kloof, opdat zij, die vanhier tot u zouden willen gaan, dit niet zouden kunnen, en zij van daar niet aan onze kant zouden kunnen komen”.**

Nu gaan we verder en komen tot het belangrijke punt van lering. Dit was nu de toestand, voordat de Heer Jezus opstond van tussen de doden uit en we weten nu, waar die **“hades”**, dat **“dodenrijk”** voor dient. Het is dus een bewaarplaats van de zielen van de gestorven mensen, die daar bewaard worden, totdat hun rechtszaak voorkomt. Houdt u dat goed vast!

Nu nog iets. Waarom waren de zielen van de zaligen, van de gelovigen, ook in het dodenrijk? Waarom nam God die gelovigen niet direct bij Hem in de hemel?

Dat kon niet, want geen één gelovige wordt zalig, omdat hij zelf zonder zonde is, want we zijn allen zondaren, ook Abraham; maar wij, Nieuw Testamentische heiligen, worden zalig uit genade, door het geloof in de Heer Jezus, de Christus der Schriften en de Oud Testamentische heiligen, allen, die dus gestorven waren, voordat de Heer Jezus de verlossing had aangebracht, moesten zo lang op een plaats ter bewaring blijven, totdat door de Heer Jezus, de verlossing een feit was geworden. Is dat duidelijk?

Tot zo lang had de duivel macht over het **“dodenrijk”**, die hij had gekregen na de zondeval. De zonden der Oud Testamentische gelovigen waren reeds vergeven in het geloof van dat komende offer op Golgotha's kruis, want het bloed van stieren en bokken kon geen zonden wegnemen, wat we lezen in de Hebreeën brief en in Jesaja.

Hebr. 9:13. “Want als (reeds) het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden”.

Jesaja 1:11. Waartoe dient Mij de menigte uwer slachtoffers? zegt de Here; oververzadigd ben Ik van de brandoffers van rammen en het vet van mestkalveren, en aan het bloed van stieren, schapen en bokken heb Ik geen welgevallen”.

Bijbelstudie Centrum
De lagere gewesten - het dodenrijk.

Het is alleen het bloed van Gods Zoon, dat ons reinigt van al onze ongerechtigheid; maar Abraham, Isaäk en al de heilige profeten, zagen in het geloof op die Verlosser, die nog komen moest en zo lang de Heer Jezus Zijn bloed niet had uitgestort en Zichzelf niet als offerande aan God had gegeven, kon satan deze zielen vasthouden, al kwamen zij in een plaats van vertroosting. Is dat duidelijk?

Wat gebeurde er nu, toen de Heer Jezus in onze plaats op het kruis van Golgotha stierf voor onze zonden, onder het gericht van God?

Nu moet u goed horen, wat de Schrift ons leert, want we hebben in onze kerkelijke geloofsbelijdenis, een totale valse uitspraak, een valse leer. Deze zegt: *"Nedergedaald ter helle"*, maar dat leert de Schrift ons niet, want de Heer Jezus is niet nedergedaald in de *"hel"*, want daar is nog nooit iemand in gekomen.

Maar de Schrift zegt, dat Hij nedergedaald is in *"het dodenrijk"*. Er staat klaar en duidelijk in de Schrift, dat de Heer Jezus niet in de *"gehenna"* nederdaalde, niet in de *"abyssus"*, maar in de *"hades"*, de *"sheol"*.

Wat gebeurde er nu op het moment, dat de Heer Jezus stierf, de Geest gaf op het kruis van Golgotha voor onze zonden? Toen ging Zijn ziel ook naar *"het dodenrijk"*. Dat kon niet anders, want ieder mens, gelovig of ongelovig, als hij stierf, daalde zijn ziel neer in *"het dodenrijk"*. Ook de Heer Jezus ziel ging dus eerst naar de *"hades"* en wel de kant van het paradijs daarvan binnen. Dat vermeld de Schrift ons duidelijk, maar dat staat niet in de kerkelijke geloofsbelijdenis, die dus onBijbels is, want Hij is neergedaald in *"het dodenrijk"* en niet *"ter helle"*.

Dit vinden we duidelijk vermeld in **Hand. 2:26-27**, waar Petrus op de Pinksterdag aanhaalt, wat de Heilige Geest bij monde van David gezegd had. (Hij haalt **Psalm 16:9-10** aan) *"Daarom is mijn hart verheugd en mijn tong verblijdt, ja, ook mijn vlees zal nog een schuilplaats vinden in hope, omdat Gij mijn ziel niet aan het dodenrijk zult overlaten, noch uw heilige ontbinding doen zien"*.

Het lichaam, Zijn vlees, ging immers naar het graf, maar zag geen ontbinding, want de Heer Jezus lichaam heeft geen ontbinding gezien, want het is de Heer Jezus Zelf, die dat zei, het is namelijk profetie.

En nu zegt Petrus in **vers 30-31** van David: *"Daar hij nu een profeet was en wist, dat God hem onder ede gezworen had een uit de vrucht zijner lendenen op zijn troon te doen zitten, heeft hij in de toekomst gezien en gesproken van de opstanding van de Christus, dat Hij niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch zijn vlees ontbinding heeft gezien"*.

Wat zien we dus? We moeten even duidelijk nagaan, wat er gebeurd is. De eerste fase was: toen de Heer Jezus stierf, ging Zijn lichaam naar het graf en Zijn ziel naar *"het paradijs"* in *"het dodenrijk"*; en nu zegt Hij in dat *"dodenrijk"*: *"Gij zult Mijn ziel niet in het dodenrijk overlaten"*. Hij zal dus Zijn ziel niet in die gevangenis laten.

En wat heeft God de Vader toen gedaan? Hij kwam met de kracht van Zijn Geest en riep de Heer Jezus terug uit het paradijs en deed Zijn lichaam opstaan in een verheerlijkt Opstandinglichaam. Zo kwam Zijn ziel terug in dit verheerlijkt Lichaam, dat eeuwig leven kreeg. Toen was Hij Triomfator.

En wat ging Hij toen doen? Toen Hij opgestaan was uit de doden, ging Hij met Zijn verheerlijkt Lichaam weer naar *"de hades"*, ja, maar nu als Overwinnaar.

Eerst echter had Hij de volle prijs moeten betalen, maar toen Hij betaald had en God Zijn ziel niet overgegeven had aan *"het dodenrijk"* en Zijn ziel uit het paradijs teruggeroepen had en Hij Zijn verheerlijkte Opstandinglichaam had gekregen, toen kon Hij als Overwinnaar naar *"de hades"* terugkeren.

Dat zegt Petrus. Dat was het toppunt dus van Zijn overwinning. En dat benutte de Heer Jezus ogenblikkelijk, want toen Hij dus de overwinning behaald had, heeft Hij allen, die in het paradijs in bewaring waren, er uit gehaald, want hun zonden waren vergeven en verzoend.

Bijbelstudie Centrum
De lagere gewesten - het dodenrijk.

Dat vinden we in **1 Petr. 3:18-19**. *“Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen: Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar de geest, in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis”.*

Nadat Hij dus opgestaan was, is Hij weer naar *“de sheol”* gegaan, wat Zijn triomftocht was. Direct na Zijn verrijzenis, voordat Maria Magdalena Hem op de morgen van Pasen zag, was Hij al ten tweede male nedergedaald in de aardse gewesten.

Dat staat ook in **Ef. 4:8-9**. dat Hij nedergedaald was om de gevangenen mede te nemen, dat wil zeggen de zielen der gelovigen, want hun oordeel en gericht was nu voorbij. *“Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen. Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten”?*

Waarom? Zij (Abram, Isaäk en alle gelovigen) waren toch nog niet voorgekomen! Ja zeker, want zij zijn gericht in de Heer Jezus en daarom komen zij niet meer in het gericht Gods. Zoals ook wij, die in de Heer Jezus gericht zijn, niet meer onder Gods oordeel komen. Dat zegt de Heer Jezus duidelijk in **Joh. 5:24** en dat is nu het bewijs, ook voor ons, dat Gods oordeel ons niet meer treffen zal.

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn Woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven”.

Dit is een stukje waarheid uit de Schrift, dat helaas vergeten wordt en dat bijna niet meer gepredikt wordt, maar dat ons juist zo bijzonder maakt, omdat we weten, dat de Heer Jezus volledig Overwinnaar is en dat Zijn offerande volkomen voldoet.

In **Joh. 5:24** staat immers (nogmaals): *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn Woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven”.* We komen dus niet meer in het oordeel, want we zijn reeds geoordeeld en gericht in Hem.

Nu zien we dus, zo lang de Heer Jezus dat offer van Zichzelf niet had gebracht, moesten die gestorven gelovigen wachten. Waar wachtten zij dan op en waar wachtte Abraham op? De Heer Jezus zegt in **Joh. 8:56**. *“Uw vader Abraham heeft zich erop verheugd mijn dag te zien en hij heeft die gezien en zich verblijd”.*

Waarom? Omdat hij wist, dat zijn ziel uit *“de hades”* bevrijd zou worden, daarom zag hij uit naar de dag van de Heer Jezus overwinning. Daarom schrijft Petrus in **1 Petr. 3:18b-20**. *“opdat Hij u tot God zou brengen: Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar de geest, in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten”.*

Denk erom, dat de Heer Jezus eerst bij Zijn sterven Zijn ziel heeft uitgestort en dat God toen die ziel teruggeroepen heeft en verenigd heeft met het verheerlijkte Lichaam; en *daarna* is de Heer Jezus weer neergedaald, maar wel als Triomfator. De Heer Jezus heeft dus ook gepredikt in *“het dodenrijk”*.

Wat is er gebeurd? **Hebr. 2:14-15**. *“Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou ontronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren”.*

Voor de Heer Jezus opstanding had de duivel de macht over *“de hades”*, maar nu niet meer. En dat vinden we in **Openb. 1:17b-18**; daar ziet Johannes de verheerlijkte en verhoogde Heer en deze zegt tegen Johannes en door hem tot ons allen: *“Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk”.*

Bijbelstudie Centrum
De lagere gewesten - het dodenrijk.

Dus satan heeft de sleutels niet meer, want de Heer Jezus heeft direct gebruik gemaakt van Zijn macht als Overwinnaar. Dat kan ook niet anders, want daarvoor had Hij immers Zijn leven gegeven, om de Zijnen te verlossen; en ogenblikkelijk heeft Hij daarom die gevangenis gevangen genomen.

Dat bedoelt **Efeze 4:8**. *"Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede"*. Toen Hij dus, nadat Hij in de lagere gewesten nedergedaald was en het paradijs had ontsloten, is Hij opgevaren naar de hemel. Daar gingen al die zielen, door Zijn volbrachte offer, zijn bloedstorting, bevrijd, naar het hemelse paradijs. Zij waren volkomen verschoond, want het oordeel lag achter hen!

Nu gaan er velen nog zuchten, dat zij door de Grote Verdrukking moeten. Het oordeel ligt toch al achter ons, zelfs *"het dodenrijk"* kon de zielen niet meer vasthouden. De afdeling van de zaligen in het *"dodenrijk"* is nu leeg, daar zit niemand van de gelovigen meer in.

Maar in de andere afdeling gaan nog steeds goddeloze mensen naar toe, die in hun goddeloosheid gestorven zijn en daar moeten wachten op *"de dag des oordeels voor de grote witte troon"*. De Heer Jezus zegt niet alleen in de Schrift, dat Hij al die zielen van Abraham en Isaäk en van al de heiligen en profeten, die gestorven waren, meegenomen heeft in de hemel bij Hem, maar en dat is zo heerlijk, Hij heeft daarvan ook het bewijs gegeven, *doordat Hij aan enkelen ook hun lichaam teruggaf*, waarmee Hij hen deed opstaan uit de graven, nadat Hij zelf opgestaan was uit de doden.

Zij verschenen in de stad Jeruzalem, *als het bewijs*, dat de Heer Jezus overwinnaar is. Dat vinden we in **Matt. 27:52-53**. *"En de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad, waar zij aan velen verschenen"*.

Hier zijn het dus de zielen, die in *"het dodenrijk"* waren, in het paradijs; hoor goed, niet voor, maar na de opstanding van de Heer Jezus. Hoe kan men dan nu nog in een zielenslaap geloven, als de Schrift ons deze dingen duidelijk leert.

Al was de dood niet direct een voordeel, omdat men wel naar een oord van rust en vrede en troost ging, maar het was nog niet de heerlijkheid. Daarom zegt het O.T. in **Psalms 6:6b**. *"Wie zou u loven in het dodenrijk"?*

Neen, dat konden zij niet, want zij waren toen in een soort bewaring. Maar nu zegt Paulus in **Fil.1:21**. *"Want het leven is mij Christus en het sterven gewin"*.

Want nu gaan wij, die in Christus zijn, niet meer naar *"het dodenrijk"*, maar gaan wij naar de hemel, waar de Heer Jezus is; daar gaan we onze intrek nemen bij Hem, zoals Hij nu door Zijn Geest intrekt bij ons genomen heeft.

Daarom vinden we dat machtige Woord van de Heer Jezus in **Matt. 16:18**. *"En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn Gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen"*.

Wat betekent dat? De Oude Vertaling spreekt van *"hel"*, heel foutief, maar zoals we reeds gezien hebben: er staat niet *"hel"*, maar *"hades"*, *"dodenrijk"*. Dat betekent, dat van geen één gelovige, die in de Heer Jezus gelooft, die dus tot Zijn Gemeente behoort, zal de ziel niet gevangen genomen kunnen worden door *"het dodenrijk"* en gelijk, die in Christus ontslapen, zullen de dood niet zien. **Joh. 8:51**. *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien iemand mijn Woord bewaart heeft, hij zal de dood in eeuwigheid niet aanschouwen"*.

De Heer Jezus zegt ook in **Joh. 11:25**. *"Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven"*. In de Heer Jezus hebben we eeuwig leven. We kunnen daar niet meer komen, want *"het dodenrijk"* heeft geen vat meer op ons. *"Op deze petra"*, deze rots (en dat is Hijzelf, en zeker niet Petrus, zoals velen denken), *zal Ik Mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen"*.

Daarom doet Paulus deze triomf en vreugde uitroep in **1 Cor. 15:55**. *"Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel"?* De eerste Christenen wisten deze gang van zaken zeer goed, het was hen

Bijbelstudie Centrum
De lagere gewesten - het dodenrijk.

wel terdege onderwezen. Maar ook deze vertaling is niet erg gelukkig, want er staat in werkelijkheid, **“dodenrijk, waar is uw overwinning”?** En **“graf, waar is uw prikkel”?**

Wat betekent dat? Het graf is nog niet geliquideerd, want onze lichamen gaan nog naar de verterings-groeven; maar het heeft voor ons geen prikkel meer, want **“het dodenrijk”** heeft zijn nederlaag geleden; daarover hebben we al reeds de overwinning. Geen ziel van degenen, die in Christus ontslapen is, heeft iets uit te staan met dit dodenrijk.

Paulus mocht voor ons zien, waar nu dat paradijs wel is; dat vinden we in **2 Cor. 12:2-4**. **“Ik weet van een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam was, weet ik niet, of dat het buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het – dat die persoon weggevoerd werd tot in de derde hemel. En ik weet van die persoon – of het in het lichaam of buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het – dat hij weggevoerd werd naar het paradijs en onuitsprekelijke woorden gehoord heeft, die het een mens niet geoorloofd is uit te spreken”**.

Paulus mocht een bezoek brengen bij de ontslapen heiligen, maar daartoe moest hij nu niet meer neerdalen, maar opstijgen, want het Paradijs is niet meer beneden in de onderwereld, maar het is in de derde hemel, dat is de hoogste hemel, waar God Zijn Troon heeft.

Nu is er voor de zielen der ontslapen heiligen een groter heerlijkheid gekomen. want zij vertoeven niet meer in die sombere onderwereld, niet meer in een soort gevangenis, waar zij alleen vertroosting ontvingen en rust hadden.

Maar nu zien zij het aangezicht van de Heer Jezus en zien zij de engelen met wie zij daar reeds mee juichen en waarschijnlijk ook al meestrijden, maar nog altijd uitziende op de volgende grote dag, dat de Heer Jezus komt om Zijn Gemeente en al de heiligen het Opstandinglichaam te geven.

Dan wordt ook het graf voor ons geliquideerd. Als Hij komt, zullen alle zielen der zaligen met Hem mee neerdalen uit de hemel naar deze aarde en ontvangen zij een Opstandinglichaam en wij, als we nog leven, zullen in een punt van de tijd ook veranderd worden en tezamen met hen, de zielen der zaligen, weggevoerd worden.

Dan komt pas de heerlijkheid, want dan ontvangen we pas kroon en loon. De ontslapenen hebben nu nog geen kroon en loon, hun heerlijkheid is wel groot, maar zij hebben nog niet de heerlijkheid, de belofte, de erfenis, zolang zij nog niet het Opstandinglichaam hebben verkregen.

Dat op de dag, dat de Heer Jezus komt voor de Zijnen en de Zijnen de Opstandingsheerlijkheid ontvangen, zullen zij ook gekroond worden en loon ontvangen naar hun werk en zullen zij ook het erfdeel in ontvangst nemen. Dat is de triomf van de Heer Jezus, Die het dodenrijk van zijn macht over de gelovigen onttroond heeft.

Prijst Zijn machtige Naam!

Amen.